

slovenska
filharmonija

VIP 1

abonma 2021/22

Hossein Pishkar
dirigent

VOKALNO-INSTRUMENTALNI
PROGRAM

SMS 2 | **Globina teme**

11. in 12. november 2021 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Mešani pevski zbor Glasbene matice Ljubljana

James Tuggle dirigent

spored **Žebre** | **Debussy** | **Brahms**

PVC 3 | **Igrivost**

19. november 2021 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Nika Gorič sopran

Johan Barnoin klavir

spored **Grieg** | **Sibelius** | **Musorgski** | **Rahmaninov** |
Vlasov | **Ravel** | **Debussy** | **Poulenc**

SOS 3 | **Surovo in kuhano**

24. november 2021 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Člani Zbora Slovenske filharmonije

Marco Angius dirigent

Anna Tifu violina

spored **Šenk** | **Henze** | **Berio**

Spremljevalni dogodek

SIM 3 | **Sobotna izobraževalna matineja**

s predstavitvijo in razlago skladb Nine Šenk in Luciana Beria

20. november 2021 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbora
Slovenske
filharmonije

VIP 1

abonma 2021/22

Žalujoči kerub

*V spomin na člana Zbora Slovenske filharmonije
Lojzka Vodopivca ob desetletnici smrti*

5. november 2021 ob 19.30
Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Orkester Slovenske filharmonije

Hossein Pishkar dirigent

Ana Dolžan koncertna mojstrica

VOKALNO-INSTRUMENTALNI
PROGRAM

Witold Lutosławski (1913–1994)

Muzyka żałobna | Žalna glasba (1954–1958)

Prologue | Uvod

Metamorphoses | Preobrazbe

Apogeeum | Vrhunec

Epilogue | Sklep

Luigi Cherubini (1760–1842)

Messe de Requiem | Rekviem (1815)

Introitus et Kyrie | Vstopni spev in
Gospod, usmili se

Larghetto sostenuto

Graduale | Stopniški spev

Andantino largo

Sequentia | Pesem slednica

Allegro maestoso

Offertorium | Darovanjski spev

Andante

Sanctus | Svet

Andante

Pie Jesu | Usmiljeni Jezus

Larghetto

Agnus Dei | Jagnje Božje

Sostenuto

Koncert snema in neposredno prenaša program ARS –
3. program Radia Slovenija.

ARS

Skladatelj **Witold Lutosławski** je bil s svojima bratoma nesojeni dedič tradicionalne, uspešne, kulturno dejavne in zavedne poljske plemiške družine z obsežnimi posestvi na pol poti med Varšavo in litovsko mejo. Witoldov v Švici in Londonu izšolani oče je bil dejaven tudi v politiki. Sredi prvega svetovnega vojaškega spopada je v dodatni lokalni rusko-poljski vojni organiziral poljske vojake, ki bi lahko osvobodili Poljsko in Varšavo, saj sta bili po nenavadnem izidu takrat že sto let starega dunajskega kongresa še vedno del carske Rusije. Nekaj časa so Lutosławski živeli v Moskvi, kasneje pa je boljševiška revolucija njihovo življenje in očetove politične načrte obrnila na glavo. Zdesetkana širša družina se je ustalila med družinskim posestvom in Varšavo, mati zdravnica pa je nato posestvo opustila. Witold je hodil v šolo in gimnazijo, se učil klavirja – še dečka ga je na koncertih prevzela simfonija rojaka Szymanowskega –, študiral violino, na univerzi vpisal matematiko, še ne tridesetletnik pa na konservatoriju začel študij kompozicije pri učencu Rimskega-Korsakova Maliszewskem. Ta je mladeniča v slogu znanega ruskega vzornika temeljito podkoval v vseh za skladatelja pomembnih spretnostih in znanjih. Čez pet let je, ne več rosno mlad, Lutosławski študij klavirja in kompozicije uspešno sklenil. V letih študija je razmeroma veliko skladal, predvsem komorno glasbo, za glas, a tudi za orkester.

Še kot mlad skladatelj, tik pred začetkom druge svetovne vojne običajni poljski rekrut, je po prvi javni izvedbi svojih variacij za orkester načrtoval študij v Parizu, po nemškem napadu na Poljsko z zahoda in ruskem z vzhoda pa se je kot vojak radijski vezist znašel v nemškem ujetništvu. Uspel je pobegniti in se ustaliti v Varšavi. Preživel je z igranjem klavirja, uspešni klavirski duo s prijateljem, prav tako skladateljem Andrzejem Panufnikom, je v kavarnah, ki so bile v okupirani Varšavi edina prizorišča sicer nevarnega javnega življenja, izvajal predvsem

VIP

Witold Lutosławski,
neznani avtor,
okoli leta 1952

raznovrstne parafraze t. i. »resne glasbe«. V ta čas sodijo kasneje predelane znamenite *Variacije na Paganinijevo temo*. Tik pred varšavsko vstajo je Lutosławski Varšavo zapustil in uspel rešiti le nekaj svojih partitur, vsa druga glasba se je med nemškimi uničenjem Varšave izgubila.

Po vojni je spet začel skladati. Lotil se je simfonije, se oženil, postal tajnik poljskega skladateljskega združenja, družino pa je preživel tudi z ustvarjanjem filmske glasbe in popularnejših zvrsti. S posebno pozornostjo se je pri skladanju oprl na poljsko ljudsko glasbo. Stalinistično-ždanovska kulturna politika je zaorala tudi na Poljskem. Lutosławski je zato iz poljskega skladateljskega združenja izstopil, njegova prva simfonija je bila nemudoma prepovedana, skladateljeva glasba pa nezaželeno. Lutosławski je prepoved razumel kot priznanje ter z ustvarjanjem nadaljeval odmaknjen od javnosti in koncertnih odrov. Sredina 50. let je prinesla manjšo kulturno-politično otoplitev, Lutosławski

VIP

je glasbeno javnost in občintvo navdušil z znamenitim *Koncertom za orkester*. V poljski prestolnici je zaživel za razvoj sodobne, ne le poljske, marveč tudi evropske glasbe nadvse pomemben glasbeni festival Varšavska jesen, kjer so prvič izvajali tudi večino najpomembnejših novih partitur Lutostawskega in njegovih skladateljskih vrstikov, med njimi Krzysztofa Pendereckega.

V letih navideznega molka je Lutostawski razvijal svoj osebni glasbeni jezik in slog. Podprl ga je z velikim tehničnim znanjem in pogumno prestopil okvire dotedanjih skladateljskih navad – z drugačno uporabo dvanajstttonskega reda, z osebno barvo poljskih ljudskih napevov, svobodnejše, a natančno organizirane glasbe in prvih poskusov nadzorovanega svobodnega komponiranja, aleatorike. Posebno dragocen je njegov prispevek k razvoju novih vsebinskih in grafičnih standardov pri zapisovanju glasbe polpreteklega in današnjega časa. V 60. letih so dela Lutostawskega zaživela tudi zunaj poljskih meja, vedno pogosteje so jih igrali v znamenitih dvorinah velikih glasbenih središč. Glasbena javnost in občinstvo sta spoznala za razvoj takratne glasbe pomembno *Knjigo za orkester*, vse od štirih simfonij in druge partiture, na gostovanjih je skladatelj srečeval znamenite umetnike, se odzval na njihove pobude ter naročila založb in festivalov – med drugim tudi Zagrebškega bienala sodobne glasbe. Za pomembne glasbenike polpreteklega in današnjega časa je ustvaril vrsto razvojno pomembnih skladb in sodeloval z Mstislavom Rostropovičem, Petrom Pearsom in Benjaminom Brittnom, Dietrichom Fischerjem-Dieskauom, Heinzem Holligerjem, Anne-Sophie Mutter, Krystianom Zimermanom in drugimi. Sodelovanja so rodila mnoge temeljne skladbe današnje komorne, tudi vokalne, predvsem pa koncertantne in simfonične glasbe. Številne stanovske in kulturne nagrade, poljske in mednarodne, častni doktorati pomembnih univerz in državna odlikovanja so samo javni odmev na pomemben

VIP

prispevek Witolda Lutosławskiego k evropski in svetovni glasbi.

Leto pred deseto obletnico smrti velikana glasbe 20. stoletja, madžarskega skladatelja Béle Bartóka, ki je po večletnem bivanju v tujini in času druge vojne v Ameriki leta 1945 preminil v izseljenstvu v New Yorku, je takrat že znani poljski dirigent Jan Krenz nagovoril svojega trinajst let starejšega skladateljskega kolego Witolda Lutosławskiego, da bi napisal skladbo Bartóku v spomin. Lutosławski, ki je tudi sicer skladal počasi, s premislekom, obletnice ni »ujel«. **Žalna glasba** (*Muzyka żałobna*) je nastajala štiri leta, dokončal jo je leta 1958. Vanjo je vstopal počasi, premišljeno, oborožen s poglobljenim poznavanjem vzornika, možne vzporednice z njegovo *Glasbo za godala, tolkala in čelesto* pa je zanikal in morebitne podobnosti pripisal le poglobljenemu študiju Bartóka kot temeljne doktrine večine skladateljev svoje generacije.

Skladbo je Lutosławski zasnoval za glasovno razvejan godalni orkester, ki je lahko številčno sicer skromneje zaseden, dopuščati pa vendar mora izvajanje zelo razširjenega večglasja. Metrično je skladba svobodna, taktovski načini se menjajo, spreminjajo in zgoščujejo do večritmičnosti Bartókovega kova, melodijski vzorci pa izhajajo iz izročila dodekafonije, iz dvanajstih različnih, a v svoji veljavi enakovrednih in Schönbergove uporabnostne doktrine osvobojenih poltonov. Skladba je enovita, a vendar členjena na štiri skladateljsko in izrazno zaokrožene dele. Vsak od njih nosi ime, ki ga utemeljuje razpored začrtane glasbene vsebine in njen razvoj. V partituri je Lutosławski pokazal svojo moč, kako skrbno zasnovan in zapleten skladateljski postopek napolniti z izpovedjo. Deluje kot zrcalna knjiga. Uvodna intervalno zagonetna melodija spominja na davni zgodnjebaročni vzorec »lementa«, tožbe, mojster skladateljskega peresa jo v natančnem sosledju

VIP

odgovorov na izbranih poltonih razvije v dosledni kanon, razvoj glasbenega dogajanja pa od daleč spomni na prav tako davno strogo skladateljsko obliko, na *passacaglio*. V nadaljevanju skladatelj izbrane vzorce nadgrajuje, ritmično gosti in preobraža, v tretjem delu skladbe pa z odtehtanim razvrščanjem izbranih dvanajsttonskih tonskih mrež doseže zvočni, dinamični in vsebinski vrhunec. S podobnimi prijemi, le v obratnem vrstnem redu, Lutosławski glasbeno snov razgradi in skladbo s sprostitvijo vseh napetosti izpelje do sklepnih kanonov in izzvena v začetni melodiji.

Prvič so partituro zaigrali glasbeniki Simfoničnega orkestra Poljskega radia 26. marca 1959, dirigiral je pobudnik skladbe Jan Krenz. Takoj po prvih izvedbah je bila *Žalna glasba* deležna več nagrad, od priznanja Zveze poljskih skladateljev do nagrade Glasbenega sveta Unesca, številne izvedbe te mojstrske partiture po vsem svetu pa potrjujejo, da gre za klasiko 20. stoletja.

Toskanec iz Firenc **Luigi Cherubini** je po šolanju in potovanjih po Italiji ter krajšem bivanju v Londonu še ne tridesetleten za vse življenje postal Parižan. Prve korake v glasbi je šestletnik, sicer deseti od dvanajstih otrok, shodil doma pri očetu, gledališkem čembalistu, ki je stremel za sinovo kar najboljšo glasbeno izobrazbo. S štipendijo toskanskega vojvode je dvajsetletni Luigi vsrkaval glasbeno znanje istih temeljnih korenin kot malo pred njim odraščajoči Mozart, pri naslednikih znamenitega padreja Martinija v Bologni in Milanu. Še pred tem se je ogrel za glasbeno gledališče in trinajstleten napisal prvo glasbeno-scensko, danes neznano sklabo, z opero je uspel v Benetkah in ob kratkem obisku v Londonu ter se ob dobrih družabnih in glasbenih zvezah ustalil v Parizu. Daljše obdobje je ustvarjal predvsem opere – zložil jih je več kot 30 –, ki so v veliki meri zgodovinsko obarvane in so prispevale

VIP

Luigi Cherubini,
Jean Auguste
Dominique Ingres,
1841, Louvre, Pariz

k izoblikovanju t. i. *francoske opere*. Izvajali so jih tudi izven Francije, npr. na Dunaju, hvalila sta jih Haydn in Beethoven, širšega odmeva pa na skladateljevo razočaranje vendar niso dosegle in so tudi danes kljub nekaterim uspešnim oživitvam pravzaprav pozabljene. Ob operah je s tehnično izredno izurjenim peresom komponiral cerkveno glasbo, motete in maše, njegovi godalni kvarteti in kvintet pa so razen posameznih oper, redkih maš in *Rekviema* danes verjetno najbolj poznan in med občinstvom navzoč del njegovega opusa.

Leta 1822 je Cherubini postal vodja Pariškega konservatorija, kjer je z vso pedagoško akribijo nadaljeval teoretično izročilo svojih pomembnih italijanskih učiteljev, posredno padreja Martinija in Sartija, s svojo šolo pa vplival do znamenite pariške Scholae Cantorum

VIP

daleč v 19. stoletje in čez. Leta 1835 je izdal še danes pomembno knjigo, šolo kontrapunkta in fuge, pri učencih pa ni bil najbolj priljubljen in je veljal – tako mladi Berlioz – za jezljivega in malenkostnega.

Cherubini je skomponiral dve maši za rajne, prvo v c-molu za mešani zbor in orkester pozimi leta 1816, izvirno s francoskim naslovom, drugo pa čez skoraj trideset let za moški zbor in orkester, saj je leta 1834 takratni pariški nadškof pred neko izvedbo prve resno podvomil v ustreznost sodelovanja pevk v cerkveni glasbi in jo preprosto prepovedal. Skladatelj se je na prepoved odzval z novo, v zasedbi »primerno« skladbo te vrste, ki so jo nato izvajali tudi ob njegovem pogrebu.

Rekvjem (*Messe de Requiem*) je Cherubini zložil na željo francoskega kralja Ludvika XVIII. kot »kraljevsko črno mašo« v spomin na njegovega predhodnika Ludvika XVI., ki je v krvavem pogromu francoske revolucije skupaj s kraljico, Habsburžanko Marijo Antoinetto, končal pod giljotino. Prvič so skladbo izvedli 21. januarja 1817 v simbolnem svetišču in tradicionalni grobnici najprej frankovskih, nato francoskih monarhov, v zibelki gotike, katedrali sv. Dionizija, takrat še na severnem robu Pariza, danes v okrožju St. Denis današnje svetovljanske prestolnice. Skladba se je po prvi izvedbi nenavadno priljubila in v Parizu so jo pogosto izvajali, tolikokrat, da je vihravi mladi Berlioz, sicer Cherubinijev konservatorist, verjetno s kančkom mladeniške nevoščljivosti javno razmišljal, da gre pri tem za nekakšen »kraljev« privilegij. Schumann je malo kasneje o skladbi menil, da je to requiem »brez primere v svetu«, Brahms je imel o skladbi zelo dobro mnenje in tudi Beethoven je Cherubinija nenavadno cenil, čeprav se o njegovi glasbi in o njem osebno ni ravno lepo izražal. Beethoven je imel Cherubinijev *Rekvjem* za vzorčno skladbo te vrste – izvajali so jo leta 1827 ob Beethovnovi smrti –, skladatelja pa za največjega med sodobniki.

VIP

V vsebini *Rekviem* ne odstopa od ustaljene vsebinske in oblikovne, v zgodovini te glasbene vrste dobro preizkušene zasnove. Liturgično obvezujočemu besedilu maše za umrle je Cherubini dodal verz *Graduala* oz. *Stopniškega speva* in pred sklepnim *Jagnje Božje* še kratki ponotranjeni stavek *Usmiljeni Jezus (Pie Jesu)*. Izjemno izčiščen štiriglasni zborovski stavek skladbe podpira orkester godal, obarvan z oboama, klarinetoma in fagotoma, sicer slovesen, a vendar umirjen blesk celote pa je Cherubini dosegel s paroma rogov in trobent s timpani ter tremi pozavnami. Mračno razpoloženje skladbe je poudaril v uvodnem stavku, saj se je v orkestru odpovedal visokim glasovom, violinam in violam in s tem dosegel temačno barvo celote. Za poseben učinek najbolj dramatičnih verzov *Rekviema*, slednico *Strašen dan bo dan plačila*, je uporabil tedaj v orkestru še nenavadno in redko uporabljeno tolkalo tam-tam, s katerim je presegel takratno normo instrumentacije v cerkveni glasbi ter dodatno podčrtal dramatičnost in končnost poslednje sodbe.

Glasba *Rekviema* je zelo jasna, pregledna in nenavadno urejena, a zato nič manj pripovedna, intenzivna ali vsebinsko sporočilna. Temelji na koreninah skladateljske obrti, na strogem, v razvoju glasbe pri obravnavi večglasja že tolikokrat preverjenem slogu, na t. i. *strogem stavku* po meri 16. stoletja. Na glasbeno miselnost izpred najmanj štirih stoletij se Cherubini navezuje tudi s postavitvijo skladbe v območje temačnega tonskega značaja in zaporedja tonov na c, ki ju danes razlagamo kot molsko tonsko barvo. Zaradi čistosti glasbenega stavka se je Cherubinija prijel vzdevek »Palestrina 19. stoletja«, a usmerjenost v izročilo in navidezna strogost skladbi ne jemljeta vitalnosti ter vsebinskega naboja, omogočata pa ji potrebno in pričakovano transcendentno razsežnost.

VIP

Luigi Cherubini

Messe de Requiem

Missale Romanum – Missa pro defunctis

Introitus et Kyrie

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Te decet hymnus, Deus in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Graduale

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

In memoria erit justus,
ab auditione mala non timebit.

Sequentia

Dies irae, dies illa,
solvat saeculum in favilla,
teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,
quando Judex est venturus,
cuncta stricte discussurus!

VIP

Rekviem

Rimski misal – Maša za rajne

Vstopni spev in Gospod, usmili se

Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.
Tebi se spodobi hvala, o Bog, na Sionu,
in tebi naj se spolni obljuba Jeruzalema.
Usliši mojo molitev,
k tebi prihaja vse človeštvo.
Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.

Gospod, usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.

Stopniški spev

Gospod, daj jim večni mir in pokoj
in večna luč naj jim sveti.
V večnem spominu bo pravični,
ne bo se bal, da bi kaj hudega slišal.

Pesem slednica

Strašen dan bo dan plačila,
zemlja v prah se bo zdrobila,
Priča David in Sibila.

Kolik strah bo vstal v naravi,
ko Sodnik v mogočni slavi
na odgovor vse postavi!

Tuba mirum spargens sonum,
per sepulchra regionum,
coget omnes ante thronum.

Mors stupebit et natura,
cum resurget creatura,
judicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus judicetur.

Judex ergo cum sedebit,
quidquid latet apparebit:
nil inultum remanebit.

Quid sum miser tunc dicturus,
quem patronum rogaturus,
cum vix justus sit securus?

Rex tremendae majestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis!

Recordare, Jesu pie,
quod sum causa tuae viae,
ne me perdas illa die.

Quaerens me, sedisti lassus;
redemisti crucem passus;
tantus labor non sit cassus.

Juste Judex ultionis,
donum fac remissionis
ante diem rationis.

Ingemisco, tamquam reus,
culpa rubet vultus meus,
supplicanti parce Deus.

Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae,
sed tu bonus fec benigne,
ne perenni cremer igne.

Tromba silno bo zapela,
do vseh mrtvih zadonela,
jim pred sodni stol velela.

V grozi smrt se bo čudila,
ko bo stvar se spet zbudila,
da pred sodbo bo stopila.

Knjiga k sodbi prinešena,
hrani dela razvrščena,
dobra kakor zadolžena.

Dano svetu bo spoznanje,
in za vsako zlo dejanje,
Bog prisodi maščevanje.

Kam se čem takrat dejati,
kje zavetnika iskati,
dobrim komaj bo obstati?

Kralj neskončne visokosti,
ki rešuješ iz blagosti,
reši me, vir vseh svetosti!

Spomni se, o Jezus mili,
da so zame te umorili,
prosim, tisti dan se usmili.

Da si iz ljubezni same
utrujen vzel svoj križ na rame,
naj ne bo zgubljeno zame.

Maščevalec vse krivice,
čuj skesane moje klice,
kadar pride dan pravice.

Da grešil sem, se sramujem,
krivdo svojo obžalujem,
»Prizanesi, Bog!« zdihujem.

Duše si iskal zgubljene,
reševal si spokorjene,
reši, prosim, tudi mene.

Nisem vreden odpuščanja,
varuj pa me pogubljenja,
milostno, Gospod življenja.

Inter oves locum praesta
et ab hoedis me sequestra
statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis,
voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis,
gere curam mei finis.

Lacrymosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicandus homo reus.

Huic ergo parce, Deus!
Pie Jesu Domine,
dona eis requiem.

Amen.

Offertorium

Domine Jesu Christe, Rex gloriae,
libera animas omnium fidelium defunctorum
de poenis inferni et de profundo lacu.
Libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas Tartarus,
ne cadant in obscurum:
sed signifer sanctus Michael
repraesentet eas in lucem sanctam,
quam olim Abrachae promisisti
et semini ejus.

Hostias et preces tibi, Domine,
laudis offerimus;
te suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam faciemus;
fac eas, Domine, de morte
transire ad vitam,
quam olim Abrahae promisisti,
et semini ejus.

Varuj grešnih me levice
ter mi mesto daj desnice,
kjer boš svoje zbral ovčice.

Ko boš pahnil pogubljene,
in sprejel blagoslovljene,
sprejmi k sebi tudi mene.

V prahu k tebi, Bog, zdihujem,
srce strto ti darujem,
konec ti priporočujem.

O, pregrozni dan jokanja,
ki iz grobnega nas spanja
k sodbi grešnike prisili.

Ti se nas, o Bog, usmili!
Ljubi Jezus, ti jim daj
rajski mir za vekomaj!

Amen.

Darovanjski spev

Gospod Jezus Kristus, Kralj veličastva,
reši duše vseh vernih rajnih
kazni pekla in globokega brezna;
reši jih levjega žrela,
da jih ne pogoltne globočina,
da ne padejo v temo,
ampak zastavonosec sveti Mihael
naj jih privede v večno luč,
ki si jo nekoč obljubil Abrahamu
in njegovemu zarodu.

Darove in prošnje prinašamo
v hvalo tebi, Gospod;
sprejmi jih za duše,
ki se jih danes spominjamo;
daj, Gospod, da se iz smrti
preselijo v življenje,
ki si ga nekoč obljubil Abrahamu
in njegovemu zarodu.

Sanctus

Sanctus, sanctus, sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis!

Benedictus, qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis!

Pie Jesu

Pie Jesu, dona eis requiem aeternam.

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.

Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

VIP

Svet

Svet, svet, svet, si ti, Gospod,
Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja tvoje slave.
Hosana na višavah!

Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.
Hosana na višavah!

Usmiljeni Jezus

Usmiljeni Jezus, daj jim večni pokoj.

Jagnje Božje

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
daj jim pokoj.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
daj jim večni pokoj.

Večna luč naj jim sveti, Gospod,
v družbi tvojih svetih na veke,
ker si blag in dober.
Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.

Foto: Susanne Diesner

Hossein Pishkar

Iranski dirigent mlajše generacije **Hossein Pishkar** od leta 2012 živi in deluje v Nemčiji. Pomembno prelomnico na njegovi karierni poti pomenita zmagi na prestižnih tekmovanjih za nemško dirigentsko nagrado (Deutscher Dirigentenpreis) in nagrado Ernsta von Schucha, ki sta mu leta 2017 na široko odprli vrata v elitni glasbeni svet.

V minulih sezonah je kot gostujoči dirigent vodil Nemško deželno filharmonijo Porenja - Pfalške, Danski kraljevi orkester iz Kopenhagna, Državni orkester iz Stuttgarta, Düsseldorfske in Nürnberške simfonike, Filharmonični orkester iz Strasbourga, Orkester Gürzenich iz Kölna, Deželno kapelo mesta Halle, Deželni filharmonični orkester iz Mainza in številne druge. Dirigiral je tudi Verdijevega *Rigoletta* na Ravenskem festivalu leta 2018.

VIP

V vlogi asistenta dirigenta je med drugim sodeloval s Hermannom Bäumerjem v Deželnem gledališču Mainz, Sylvainom Cambrelingom in Mlado nemško filharmonijo, Danielom Raiskinom in Deželnim orkestrom Renske filharmonije iz Koblenza ter Françoisom-Xavierjem Rothom in Orkestrom Gürzenich.

Na glasbeno pot je stopil s tradicionalnim perzijskim glasbilom tar, pozneje pa se posvetil študiju kompozicije in klavirja v rodnem Teheranu. Leta 2012 je nadaljeval študij dirigiranja na Visoki šoli Roberta Schumanna v Düsseldorfu v razredu Rüdigerja Bohna. Svoje znanje je izpopolnjeval na mojstrskih tečajih Riccarda Mutija in sira Bernarda Haitinka. Od leta 2015 se udeležuje prestižnega Dirigentskega foruma v Nemčiji, kjer se je izobraževal pod mentorstvom Johna Carewa, Marka Letonje, Nicolása Pasqueta, Marka Stringerja in Johannes Schlaeflija.

Kot gostujoči dirigent bo v prihodnjih mesecih nastopil še z Beograjsko filharmonijo, Katarskim filharmoničnim orkestrom, Simfoničnim orkestrom Severnonemškega radia (NDR) in Filharmoničnim orkestrom iz Strasbourga. V Danski kraljevi operi bo dirigiral baletno produkcijo Mahlerjeve *Tretje simfonije*, v Deželnem gledališču v Stuttgartu pa Mozartovo *Čarobno piščal* v režiji Barrieja Koskyja.

slovenska
filharmonija

Družinski
abonma

2021/22

DRUŽINSKI 2

(Filharmonična spletna učilnica)

6. november 2021 ob 11.00

... o filharmoničnem Haydnu

Orkester Slovenske filharmonije

Hossein Pishkar dirigent

Tatjana Kaučič klavir

Rok Ferenčak tenor

Pavle Rakar povezovalc

Spored

Johann Sebastian Bach, prir. **Alessandro Marcello**

Adagio v G-duru, BWV 968

Joseph Haydn/Roman Hoffstetter

Serenada v F-duru iz *Godalnega kvarteta, op. 3, št. 5, Hob. III:17*

Joseph Haydn Allegro moderato iz *Godalnega kvarteta, op. 64,*

št. 5 v D-duru, *Hob. III:63, »Škrjančkovega«*

Joseph Haydn Življenje je sen, *Hob. XXVI:21*

Joseph Haydn Menuet in Finale iz *Simfonije št. 102 v B-duru, Hob. I:102*

Nakup vstopnic

blagajna Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana

vsak delavnik med 11. in 13. ter med 15. in 17. uro

Cena **8 EUR**

T +386 1 24 10 800

E info@filharmonija.si

W www.filharmonija.si

SOS 3 Surovo in kuhano

**24. november 2021
ob 19.30**

Gallusova dvorana
Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**
**Člani Zbora
Slovenske
filharmonije**
Marco Angius
dirigent

Anna Tifu
violina

Spored

Nina Šenk Spreminjanje*

Hans Werner Henze

Il Vitalino raddoppio**

Luciano Berio Sinfonia

* Prva izvedba

** Prvič v Sloveniji

Sobota, 20. november 2021, ob 11.00
Slovenska filharmonija

SIM 3 – Sobotna izobraževalna matineja
s predstavitevijo in razlago skladb Spreminjanje
Nine Šenk in Sinfonia Luciana Beria

Nakup vstopnic

Cankarjev dom
Informacijsko središče
T +386 1 24 17 299 / 300
F +386 1 24 17 322
E vstopnice@cd-cc.si
tickets@cd-cc.si
W www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

SODOBNE
ORKESTRSKE
SKLADBE

ARS

Slovenska filharmonija – *Academia philharmonicorum*

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije

Vokalno-instrumentalni program – VIP 1

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor in umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič

Avtor spremne besede in
urednik besedil skladb: Tomaž Faganel

Jezikovni pregled: Tanja Svenšek

Oblikovanje: Sliced

Foto na naslovnici: Susanne Diesner

Prelom: Vlado Trifkovič

Tisk: Birografika Bori, Ljubljana

Naklada: 200 izvodov

Ljubljana, november 2021

Redakcija koncertnega lista je bila končana 3. novembra 2021.

ISSN 2350-5117

V sodelovanju s programom ARS – 3. programom Radia Slovenija.

Medijski pokrovitelj:

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.